

SVEVAP¹⁹⁶⁷
SVENSKA VAPENSAMLAR-
FÖRENINGEN

Polismyndigheten
Rättsavdelningen
Förvaltningsrättssektionen

2024-01-23

Rörande diarienummer A698.923/2023, sak 124

Remiss av förslag till föreskrift om ändring i Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (RPSFS 2009:13) om vapenlagstiftningen, FAP 551-3

Svenska Vapensamlarföreningen, ("SVEVAP") tackar för att ha beretts tillfälle att yttra sig över ovanstående. SVEVAP grundades 1967 och verkar för bevarandet av vårt gemensamma vapenrelaterade kulturhistoriska arv samt forskning kring detta.

Föreningen har inga synpunkter rörande de skrivningar som föreslås införas i kap. 6 "Vapen för skyddsändamål", eller kap. 21 "Vilka offentliga eller privata organisationer eller individer som får utföra deaktivering"

Remissen har i övrigt en ovanlig utformning då den består av att några föreskrifter samt en mängd allmänna råd tas bort, men vi får inte veta vad de ska ersättas av då de interna styrdokument som hänvisas till ännu ej är färdigställda. Polismyndigheten har vid förfrågan nekat till att lämna ut de utkast som finns. Pga denna brist på transparens kan SVEVAP därför inte i traditionell mening ta någon ställning till om förslagen i slutändan kommer leda till en förbättring eller försämring av situationen ur föreningens synvinkel.

En bättre ordning hade varit att polismyndigheten i ett tidigt stadium bjudit in organisationer inom samling, jakt och målskytte att bidra med sina kunskaper under utformning av den nya handboken. Dels för att vi kan konstatera att praktiska kunskaper om vapen och ammunition i många fall verkar vara en bristvara inom myndigheten, dels för att undvika skrivningar som kan misstolkas eller leder till orimliga eller onödiga konsekvenser.

SVEVAP har i sak inget att invända mot avskaffandet av de uppräknade allmänna råden. Många bygger på åsikter och inte fakta ("Att varaktigt ändra ett helautomatiskt skjutvapen till ett halvautomatiskt torde inte vara tekniskt möjligt.", "Att göra ett helautomatiskt skjutvapen varaktigt obrukbart torde ide flesta fall inte vara tekniskt möjligt").

Vidare har enligt föreningens mening förvaltningsdomstolarna i praktisk rättstillämpning generellt sett tillmätt dessa råd alldeles för stor betydelse i relation till lag och föreskrift, och inte tagit tillräcklig hänsyn till de individuella omständigheterna.

De allmänna råden som har störst betydelse för SVEVAPs verksamhet och dess medlemmar, nämligen "Vapen för samlingsändamål" i kap. 6, samt "Förvaring av skjutvapen" i kap. 17 lämnas dock orörda för tillfället.

Vad gäller råden om samling kan vi baserat på ett stort antal medlemsärenden konstatera att polismyndigheten de senaste 3-5 åren nästan helt frångått de för samlaren gynnande delarna vad gäller godkänd inriktning och behovsprövning och istället övergått till att begränsa samling så mycket som möjligt. Att tidigare etablerad praxis mellan myndighet och individ övergivits utan att VL, VF eller de allmänna råden ändrats under perioden har varit såväl obegripligt som betungande för de enskilda medlemmarna och föreningen.

Förnyelse av tidsbegränsade licenser avslås idag nästan regelmässigt och samlingar som byggts upp under 10-15 år slås sönder. Personer som under lång tid verkat som samlare, har en mycket säker förvaring, och som har ett bevisat seriöst intresse för bevarandet av historiska artefakter nekas tillstånd till nyförvärv av enhandsvapen och vapen i kategori A med hänvisning till att synnerliga skäl saknas.

SVEVAP har försökt få till stånd en dialog med tillståndsmyndigheten i Stockholm i frågan men det har avvisats. Vi påminner om att 30 – 40 tusen personer årligen anses uppfylla kraven på synnerliga skäl vad gäller ändamål målskjutning.

Vad gäller kap. 17 förvaring så finns ingen anledning att dröja med att stryka hela stycket "Särskilda förvaringsvillkor". Polismyndigheten saknar bemyndigande att utfärda föreskrifter om privatpersoners förvaring utöver det som anges i VL och VF, huvudsakligen rörande transport av skjutvapen samt bedömning av vad som är ett lika säkert förvaringsutrymme som ett säkerhetsskåp. Man bör då heller inte utfärda allmänna råd om detta utan koppling till någon föreskrift, vilket man själva påpekar på sid 3 i konsekvensutredningen.

Koppling till FAP 556-2 och vapenhandlares/skyttesammanslutningars förvaring har i praktiken tillämpats som den vore föreskrift sen den infördes och är extremt betungande samt direkt olämplig för familjebostäder. Vi menar att man inte ska behöva välja bort att skaffa barn om man har intresse av att bevara delar av vårt historiska arv.

Inför nästa etapp i översynen av FAP 551-3 anser SVEVAP det angeläget att Polismyndigheten upprättar en dialog med de förbund och organisationer som företräder samlare, målskyttar och jägare i landet. Det behövs ett forum där förslag och synpunkter kan diskuteras i konstruktiv anda.